

centrum, met prof. H. Verhoef (bioloog) als voorzitter. Deze raad bestaat uit acht stafleden van de vU en twee leden van elders.⁶⁸

Hiermee is de universitaire organisatie van het buitenlandwerk in het kort geschetst. Om een actueel perspectief te geven, zijn de lijnen van de schets voor de periode na 1970 doorgetrokken tot aan de huidige situatie.

81

‘THE TIMES THEY ARE A-CHANGIN’

In de jaren zestig zitten de veranderingen wereldwijd in de lucht. In de woorden van Bob Dylan: ‘The times they are a-changin’’, een song die hij in 1963 uitbrengt. En de maatschappelijke protestgolven beginnen te komen, op allerlei plaatsen en ook in Nederland, tegen autoriteiten en gezag, en tegen de bestaande structuren. Bestaande instellingen worden ook van binnenuit bekritiseerd.

Ook in de gereformeerde wereld gaan belangrijke veranderingen optreden. Die zijn volgens Agnes Amelink vrij scherp te dateren, met 1961 als jaar van ommezwaai.⁶⁹ Ook bij de analyse in dit hoofdstuk van stellingen bij vU-proefschriften over ‘ontwikkeling’ komt dat jaar als markeringspunt scherp naar voren. Amelink noemt als één van de voorbeelden de ‘Verklaring van de achttien’ van dat jaar, die leidt tot het ‘samen op weg’-proces van hervormden, gereformeerden en lutheranen, en uiteindelijk – in 2003 – tot het samengaan van deze kerken in de Protestantse Kerk Nederland. Omstreeks 1961 verruimt zich ook de aandacht van de gereformeerde zending, zoals hoofdstuk [2] liet zien. Naast de oude zendingsterreinen uit de koloniale periode komen er dan nieuwe zendingsgebieden in Azië, Afrika en Latijns-Amerika.

Ook de vU verandert in die jaren in hoog tempo. Het tweede corpscongres ‘De verre naaste’ markeert deze verandering. De vU oriënteert zich wereldwijd, en krijgt een grotere openheid naar de oecumenische beweging. Om maar één voorbeeld te noemen: de vU-theoloog prof. G. C. Berkouwer bezoekt in 1961 de derde assemblee van de Wereldraad van Kerken in New Delhi, en vanaf 1962 is hij te gast bij het Tweede Vaticaans Concilie.⁷⁰ In New Delhi blijkt hem dat de christelijke kerk geen westerse aangelegenheid meer is. Maar ook een andere waarnemer, de hervormde prof. H. Berkhof, is getroffen door belang-